

Katowice, dnia 5 kwietnia 2024 r.

**Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej**  
ul. Giełdowa 7/9  
01-211 Warszawa

**Wnioskodawca:** **Łukasz Ługowski**, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą **NEA NET Łukasz Ługowski**, adres w aktach sprawy, zastępowany przez **radcę prawnego Kamilę Mizerę-Płaczek** z itB Legal Bazański, Grabiec Kancelaria Radców Prawnych spółka partnerska z siedzibą w Katowicach, adres siedziby: ul. Graniczna 29/215, 40-017 Katowice

- dalej również jako **Operator** lub **OK**

**Uczestnik postępowania:** **PGE Dystrybucja S.A.**, adres w aktach sprawy

- dalej również jako **Udostępniający, PGE, OSD** lub **OU**

**Znak sprawy:** DR.WIT.6174.9.2023

**STANOWISKO KONSULTACYJNE WNIOSKODAWCY**  
**dotyczące projektu decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej**  
**w sprawie zmiany umowy ramowej nr 64/PGED/IO/2022 w przedmiocie określenia**  
**warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej w zakresie słupów**  
**elektroenergetycznych**

Działając w imieniu Wnioskodawcy na podstawie udzielonego pełnomocnictwa, którego odpis znajduje się w aktach sprawy, przedstawiam stanowisko Wnioskodawcy dotyczące projektu decyzji (dalej: **Projekt Decyzji**) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej: **Prezes UKE**) w tej sprawie, opublikowanego na stronie internetowej tut. Urzędu w dniu 6 marca 2024 r.

**I. Zasadnicza ocena Projektu Decyzji i zakres uwag Wnioskodawcy**

Wnioskodawca zwrócił się do Prezesa UKE o wydanie decyzji administracyjnej, zmieniającej umowę ramową nr 64/PGED/IO/2022 w przedmiocie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej w zakresie słupów elektroenergetycznych, zawartą dnia 20 października 2022 r. (dalej: **Umowa Ramowa** lub **Umowa**) poprzez:

- 1) zmianę pkt 5 Definicji w Umowie Ramowej;
- 2) zmianę ust. 2, ust. 3, ust. 5, ust. 10, ust. 12 lit. b, ust. 15, ust. 16 w Części I Rozdział 4 Podrozdział 4.2 Umowy Ramowej;
- 3) zmianę w Części I Rozdział 4 Podrozdział 4.3 ust. 4 i ust. 5 Umowy Ramowej;
- 4) zmianę w Części I Rozdział 6 ust. 3 lit. a Umowy Ramowej;
- 5) zmianę w Części II Rozdział 1 Podrozdział 1.1 ust. 2, ust. 3, ust. 10 i ust. 15 Umowy Ramowej;
- 6) zmianę w Części II Rozdział 1 Podrozdział 1.2 ust. 3 i ust. 5 Umowy Ramowej;
- 7) dodanie w Części II Rozdział 1 Podrozdział 1.2 ust. 4<sup>1</sup> Umowy Ramowej;
- 8) zmianę w Części II Rozdział 2 ust. 4 Umowy Ramowej;
- 9) zmianę w Części II Rozdział 3 ust. 3 Umowy Ramowej;
- 10) zmianę w Części II Rozdział 4 Podrozdział 4.1 ust. 1 lit. c Umowy Ramowej;
- 11) zmianę w Części II Rozdział 4 Podrozdział 4.3 ust. 7 Umowy Ramowej;
- 12) zmianę w Części III Rozdział 1 Podrozdział 1.2 ust. 1 Umowy Ramowej;
- 13) zmianę Części IV Umowy Ramowej;
- 14) zmianę w Części V Umowy ust. 10 i ust. 13 Umowy Ramowej;
- 15) zmianę w Załączniku 1.1 do Umowy Ramowej;
- 16) zmianę w Załączniku nr 3 do Umowy Ramowej poprzez uchylenie ust. 3;
- 17) zmianę ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4, ust. 5, ust. 7, ust. 8, ust. 9, ust. 10, ust. 11 tiret 4 i tiret 5, ust. 13, ust. 14 oraz uchylenia ust. 6 i ust. 17 w Załączniku nr 7 do Umowy Ramowej;
- 18) uchylenia Załącznika nr 8 do Umowy Ramowej.

Wniosek został złożony z uwagi na to, że wskazana część Umowy Ramowej w ocenie Wnioskodawcy jest niezgodna z przepisami powszechnie obowiązującego prawa, w szczególności z ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (dalej: **Ustawa**) oraz z wydaną przez Prezesa UKE dnia 12 lutego 2021 r. decyzją nr DR.WIT.6082.3.2019.211, określającą warunki zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej w zakresie słupów elektroenergetycznych linii niskiego i średniego napięcia dla OSD (dalej: **Decyzja ramowa**).

Po rozpatrzeniu wniosku Operatora, Prezes UKE opracował Projekt Decyzji, w którym nie uwzględnił żądań Operatora w zakresie:

- 1) zmiany w Części I Rozdział 4 Podrozdział 4.2. ust. 16 Umowy Ramowej;

- 2) zmiany w Części I Rozdział 4 Podrozdział 4.3. ust. 4 i ust. 5 Umowy Ramowej;
- 3) zmiany w Części I Rozdział 6 ust. 3 lit. a Umowy Ramowej;
- 4) zmiany w Części II Rozdział 1 Podrozdział 1.1. ust. 3 Umowy Ramowej;
- 5) dodania w Części II Rozdział 1 Podrozdział 1.2. ust. 4<sup>1</sup> Umowy Ramowej;
- 6) zmiany w Części II Rozdział 1 Podrozdział 1.2 ust. 5 Umowy Ramowej;
- 7) zmiany w Części II Rozdział 2 ust. 4 Umowy Ramowej;
- 8) zmiany poprzez uchylenie w ust. 11 tiret 4 w Załączniku nr 7 do Umowy Ramowej.

- gdzie odmówił uwzględnienia wniosku.

Ponadto, Prezes UKE umorzył postępowanie w części dotyczącej zmiany Umowy Ramowej w zakresie:

- 1) zmiany w Części I Rozdział 4 Podrozdział 4.2 ust. 3, ust. 5 i ust. 15 Umowy Ramowej;
- 2) zmiany Części IV Umowy Ramowej;
- 3) zmiany w Części V ust. 10 oraz ust. 13 lit. i Umowy Ramowej;
- 4) zmiany ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4, ust. 5, ust. 13, ust. 14 i uchylenia ust. 6 w Załączniku nr 7 do Umowy Ramowej.

Wnioskodawca nie kwestionuje zasadniczo punktu I Projektu Decyzji. Zmiany zaproponowane przez Prezesa UKE w punkcie I Projektu Decyzji odzwierciedlają - co do zasady - żądanie Wnioskodawcy wyrażone we wniosku z dnia 30 marca 2023 r. (dalej: **Wniosek**). W tym zakresie Wnioskodawca jedynie podnosi, że Prezes UKE dalej niedostatecznie objaśnił procedurę akceptacji Projektu. Proponowana treść Części II Rozdział 1 Podrozdział 1.2 Ustęp 3 Umowy wzbudza wątpliwości (i może być przyczyną sporów), ponieważ nie jest jasne:

- ❖ jak rozumieć pojęcie odrzucenia Projektu przez OU;
- ❖ jakie są skutki naruszenia przez OU terminu, o którym mowa w Części II Rozdział 1.2 Ustęp 5 Umowy;
- ❖ jak ma zachować się OK, jeśli OU zgłasza do Projektu uwagi, które wykraczają poza niezgodność Projektu z przepisami powszechnie obowiązującego prawa lub z Warunkami Technicznymi. Z doświadczenia Wnioskodawcy wynika bowiem, że OU twierdzi w takiej sytuacji, że Projekt nie został uzgodniony, a OK nie jest uprawniony do pominięcia takich uwag – z czym nie sposób się zgodzić i co czyni ograniczenie zakresu dopuszczalnego przedmiotu uwag OU jedynie iluzorycznym.

Prezes UKE powinien odnieść się do tych kwestii chociażby w uzasadnieniu rozstrzygnięcia, jeśli nie podziela twierdzeń Wnioskodawcy co do tego, że usunięcie omawianych wątpliwości wymaga zmiany Umowy.

Wnioskodawca kwestionuje zasadniczo Projekt Decyzji w zakresie punktu II i III, w których Prezes UKE odmawia Wnioskodawcy udzielenia ochrony prawnej - i w tej części Wnioskodawca domaga się zmiany Projektu Decyzji na skutek przedmiotowego stanowiska, poprzez uwzględnienie żądań zawartych we Wniosku. Uwzględnienie stanowiska konsultacyjnego Operatora umożliwi wydanie zgodnej z prawem decyzji, ujmującej wolę stron, udzielającej ochrony prawnej Wnioskodawcy i zapewniającej niedyskryminujące oraz proporcjonalne warunki dostępu, zabezpieczające interesy użytkowników końcowych.

## II. Bezpodstawna odmowa zmiany Umowy

### 1. Ad Część I Rozdział 4 Podrozdział 4.2 Ustęp 16

To, iż postanowienie ma aktualnie brzmienie analogiczne do *Warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej w zakresie Słupów elektroenergetycznych*, stanowiących załącznik nr 7 do Decyzji ramowej, nie powoduje, iż postanowienie to nie może zostać zmienione, jak również, że na tle jego wykładni nie może dochodzić do sporów pomiędzy stronami.

Celem żądanej zmiany było doprecyzowanie, że odpowiedzialność, o którą tu chodzi, jest ponoszona przez Operatora wobec dysponentów nieruchomości, a nie wobec OSD. Korzystanie z nieruchomości nie jest bowiem przedmiotem stosunku prawnego, który łączy Operatora z OSD. Tymczasem, Prezes UKE odmówił zmiany tego postanowienia wyłącznie z tej przyczyny, że ma ono analogiczne brzmienie do *Warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej w zakresie Słupów elektroenergetycznych*, stanowiących załącznik nr 7 do Decyzji ramowej. Jednocześnie, Prezes UKE w ogóle nie odniósł się w uzasadnieniu Projektu Decyzji do kwestii tego, wobec jakiego podmiotu Operator ma ponosić odpowiedzialność, o której mowa w tym postanowieniu Umowy Ramowej. Nie sposób zatem określić, czy Prezes UKE podziela stanowisko Operatora co do tego, że odpowiedzialność ta ma być ponoszona wobec dysponentów nieruchomości, czy też uważa – za OSD – że choć Operatora z OSD nie łączy umowa w przedmiocie udostępnienia nieruchomości, to Operator ma odpowiadać wobec OU za utrzymywanie porządku w miejscu prowadzenia prac. Zmiana postanowienia miała doprowadzić do usunięcia problemów zaistniałych na tle jego wykładni i stosowania go w praktyce.

Operator podtrzymuje swoje stanowisko, iż w postanowieniu należy wskazać, że za utrzymywanie porządku w miejscu realizacji prac nie ponosi on odpowiedzialności wobec OSD, jeśli OSD nie jest dysponentem nieruchomości. Aktualna treść Części I Rozdział 4 Podrozdział 4.2 Ustęp 16 Umowy powoduje, iż OSD może pozostawać w błędnym przekonaniu, jakoby Operator właśnie przed nim ponosił odpowiedzialność za utrzymywanie porządku, w tym za sprzątnięcie, w czasie prowadzenia prac i za uprzątnięcie miejsca po ich wykonaniu. Tymczasem, w sytuacji, w której Operator korzysta z nieruchomości, której gestorem jest podmiot trzeci, inny niż OSD, zasady korzystania z tej nieruchomości regulowane będą w odrębnych umowach

zawartych z dysponentem nieruchomości. OSD w takiej sytuacji nie powinien mieć wpływu na zasady korzystania z nieruchomości przez Operatora, w tym nie powinno mu przysługiwać uprawnienie do „rozliczania” Operatora z tego, czy wywiązuje się on z obowiązków wynikających ze stosunku prawnego pomiędzy Operatorem a dysponentem nieruchomości.

## **2. Ad Część I Rozdział 4 Podrozdział 4.3 Ustęp 4**

Analogicznie jak powyżej, to iż postanowienie ma aktualnie brzmienie tożsame do *Warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej w zakresie Słupów elektroenergetycznych*, stanowiących załącznik nr 7 do Decyzji ramowej, nie powoduje, że nie można zmienić jego treści, jak również, że na tle jego wykładni nie może dochodzić do sporów pomiędzy stronami.

Operator nie kwestionuje tego, iż OSD powinien posiadać mechanizmy/narzędzia kontrolne, pozwalające na weryfikację tego, czy Umowa jest prawidłowo wykonywana, niemniej jednak, uprawnienia te powinny dotyczyć tylko i wyłącznie podbudowy słupowej stanowiącej przedmiot jego własności. OSD nie posiada, ani kompetencji, ani uprawnień do wykonywania jakichkolwiek działań na infrastrukturze telekomunikacyjnej, a aktualna treść omawianego postanowienia może powodować, iż OSD będzie rościł sobie prawa także do kontroli infrastruktury Operatora. Ponadto, nie jest jasne, na czym ma polegać kontrola wykorzystania słupów i to, jakie czynności OSD w ramach tej kontroli może wykonać, a jakie działania są niedopuszczalne do podejmowania. Prezes UKE, odmawiając zmiany tego postanowienia Umowy, winien był wskazać w uzasadnieniu Projektu Decyzji, jakie czynności OSD może wykonywać w ramach kontroli, jak również powinien był zastrzec, że OSD nie posiada uprawnień do wykonywania jakichkolwiek działań na infrastrukturze telekomunikacyjnej czy też do jej kontrolowania, bowiem nie jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym i nie posiada żadnych praw do tej infrastruktury.

## **3. Ad Część I Rozdział 4 Podrozdział 4.3 Ustęp 5**

Operator nie zgadza się ze stanowiskiem Prezesa UKE w zakresie odmowy wprowadzenia nowej treści tego postanowienia do Umowy. To OSD - jako właściciel słupów - posiada wyłączne prawo do podejmowania adekwatnych czynności wobec podmiotów trzecich, korzystających z jego słupów w sposób, który narusza prawa Operatora wynikające z Umowy. Przykładem takiej praktyki są np. bezumowne podwieszenia, które mogą negatywnie wpływać na infrastrukturę Operatora, jeśli będą nieprawidłowo wykonane lub jeśli zostaną wykonane z wykorzystaniem osprzętu stanowiącego własność Operatora bez zgody Operatora. W takiej sytuacji, jedynie OSD - jako właściciel podbudowy słupowej - ma prawo do podjęcia działań zmierzających do usunięcia bezprawnie podwieszanej infrastruktury ze swoich słupów.

O ile Operator może skutecznie formułować żądania dotyczące np. bezumownego korzystania z jego infrastruktury czy też nieprawidłowego ich używania, o tyle Operator nie ma mechanizmów prawnych czy faktycznych do żądania od innych podmiotów np. zwolnienia bezumownie zajmowanych słupów czy też przewieszenia kabli na inną wysokość, czy też



usunięcia ze słupów urządzeń zakłócających działanie jego sieci. Operator wymaga jedynie tego, aby OSD w takiej sytuacji wystosował odpowiednie wezwanie do podmiotu, który będzie dopuszczał się naruszenia, a którego z OSD będzie łączyć odpowiednia umowa bądź też, aby wezwał taki podmiot do zaprzestania bezumownego korzystania ze słupów. Chodzi o to, aby Operator mógł liczyć na to, że OSD nie pozostanie bierny w opisywanych przypadkach i pomoże Operatorowi w doprowadzeniu do stanu zgodnego z prawem i przywróceniu możliwości niezakłóconego korzystania przez Operatora ze słupów.

#### **4. Ad Część I Rozdział 6 Ustęp 3 lit. a**

Operator ponownie wskazuje, iż koniecznym jest doprecyzowanie procedury dostępu do słupów (przede wszystkim procedury zatwierdzania Projektu i zawierania Umów Szczegółowych) oraz obwarowanie terminów na działania OSD karami umownymi, celem zdyscyplinowania OSD.

Brak wprowadzenia wnioskowanej przez Operatora zmiany pozwoli OSD na nieprzestrzeganie terminów określonych w Umowie, w szczególności tych, które dotyczą:

- ❖ odpowiedzi na Zapytania o dostęp do słupów;
- ❖ zatwierdzania Projektów;
- ❖ zatwierdzania Projektów po wprowadzeniu zmian przez Wnioskodawcę

- co będzie niezwykle uciążliwe, ponieważ znacznie opóźni wykonywanie przez Operatora inwestycji telekomunikacyjnych. Przykładowo, brak wprowadzenia adekwatnych konsekwencji dla naruszenia terminu uregulowanego w Części II Rozdział 1 Podrozdział 1.2 Ustęp 5 Umowy prowadzi do tego, że Operator nie ma żadnych instrumentów prawnych do przymuszenia OSD do terminowego odniesienia się do zmienionego Projektu, jak również nie może przejść do wykonania dalszego etapu procedury dostępowej, co *de facto* powoduje paraliż rozbudowy infrastruktury telekomunikacyjnej.

Jeżeli w ocenie tut. Organu termin naliczania kary umownej powinien być podany w dniach, to Prezes UKE winien wprowadzić stosowne zmiany w tym zakresie. Powyższe nie powinno stanowić odmowy całkowitej zmiany postanowienia.

Skoro Prezes UKE uznał, że Umowa nie wymaga zmiany, to winien wskazać, jak – bez modyfikacji treści Umowy – Operator ma doprowadzić do usunięcia opisanych problemów czy też, według jakiej innej drogi prawnej Operator może chronić swoje interesy.

#### **5. Ad Część II Rozdział 1 Podrozdział 1.1 Ustęp 3**

Operator podtrzymuje swój wniosek, zgodnie z którym, należy doprecyzować, że OSD ma prawo wezwać Operatora do uzupełnienia Zapytania wyłącznie w terminie określonym w poprzednim ustępie.

## **6. Ad Część II Rozdział 1 Podrozdział 1.2 Ustęp 4<sup>1</sup> i 5**

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do Decyzji ramowej, a konkretnie Częścią II Rozdziałem 1 Podrozdziałem 1.2 Ust. 1, Projekt ma być sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Tymczasem, OSD - między innymi z uwagi na wprowadzenie do Umowy Załącznika nr 7 - przyznał sobie prawo do badania zgodności Projektu z normami technicznymi, dedykowanymi dla infrastruktury elektroenergetycznej. Z tego powodu, Operator - niezależnie od wniosku w zakresie zmiany Załącznika nr 7, chce wprowadzić do Umowy mechanizm, który zobliguje OSD do badania Projektu wyłącznie z perspektywy zgodności Projektu z przepisami powszechnie obowiązującego prawa.

Operator domaga się także precyzyjnego określenia procedury uzgadniania Projektu, ponieważ wydaje się, że zasady postępowania, jakie wynikają w tym zakresie z Decyzji ramowej (którą ma odwzorowywać Umowa) i aktualnie z Umowy, nie są jasne, pozwalają OSD na naruszanie terminu rozpatrywania Projektu oraz nie usuwają problemów we współpracy pomiędzy Operatorem a OSD, jak i są różnie rozumiane przez strony. W szczególności, należy wprost i przejrzysto, „krok po kroku” uregulować w Umowie zasady postępowania stron od chwili, gdy OSD zgłosi uwagi do Projektu, do chwili wykonania instalacji kabli na słupach. Jeśli w ocenie Prezesa UKE zmiana brzmienia Umowy nie jest potrzebna, to powinien w uzasadnieniu rozstrzygnięcia objaśnić tą procedurę w sposób spełniający wskazane przez Operatora przesłanki.

## **7. Ad Część II Rozdział 2 Ustęp 4**

Operator podtrzymuje swoje twierdzenie, iż obecnie ustęp 1 i 4 omawianej części Umowy wprowadzają różne terminy instalacji infrastruktury. Z tej przyczyny konieczne jest wprowadzenie odpowiednich zmian i wyraźne wskazanie, że prace te mogą być wykonane już w dniu następującym po dniu zawarcia Umowy Szczegółowej. Zwracam uwagę, że ust. 1 Części II Rozdziału 2 Umowy stanowi, iż OSD ma obowiązek udostępnienia Operatorowi słupów elektroenergetycznych niezwłocznie, nie później niż następnego dnia od zawarcia Umowy Szczegółowej. Z tej perspektywy niezrozumiałe jest wprowadzanie w ust. 4 obowiązku zawiadomienia OSD przez Operatora o instalacji infrastruktury z wyprzedzeniem co najmniej 7 dni.

Powyższe postanowienia wzajemnie się wykluczają, zaś Prezes UKE nie ustosunkował się do relacji tych postanowień, ograniczając się do zacytowania w uzasadnieniu Projektu Decyzji aktualnego brzmienia Części II Rozdział 2 Ust. 4 Umowy.

### **III. Bezpodstawne umorzenie części postępowania przez Prezesa UKE**

Operator przypomina na wstępie tej części stanowiska, iż:

- ❖ **Część I Rozdział 4 Podrozdział 4.2 ust. 3, 5 i 15, Część V ust. 13 lit. i Umowy, jak również ust. 1, 2, 3, 4, 5, 14 Załącznika nr 7** - stanowią o tym, że Operator, do

realizowanych przez siebie na słupach OSD inwestycji telekomunikacyjnych, jak i do eksploatacji wykonanych podwieszeń, ma stosować normy dotyczące elektroenergetycznych linii napowietrznych oraz Instrukcję organizacji bezpiecznej pracy przy urządzeniach energetycznych, obowiązującą u OSD. Operator wnosił o zmianę treści tych postanowień, ponieważ normy i wewnętrzne dokumenty OSD powinny obowiązywać wyłącznie OSD (jako przedsiębiorstwo energetyczne), a nie Operatora (prowadzącego odrębne przedsiębiorstwo i to przedsiębiorstwo telekomunikacyjne). Operator domagał się także zmiany tych postanowień, które sugerowały, że miałby on wykonywać jakiegokolwiek prace na liniach elektroenergetycznych (w tym wchodzić na nie) – poprzez doprecyzowanie, że ewentualne czynności będą realizowane wyłącznie na podbudowie słupowej (nie na przewodach).

Przy czym, należy mieć na uwadze, że Operator został pozbawiony możliwości wprowadzenia zmian w tych postanowieniach przed zawarciem Umowy, a ich treść została narzucona przez OSD. Bezpodstawne jest zatem twierdzenie Prezesa UKE, jakoby postanowienia te były prawidłowe z tej przyczyny, że znajdują się w zawartej Umowie.

- ❖ **Część IV ust. 1-7 Umowy** wprowadza jednostronny obowiązek zachowania poufności, podczas gdy zobowiązanie to powinno mieć charakter dwustronny i obowiązywać powinno zarówno Wnioskodawcę, jak i Udostępniającego. Przy czym należy mieć na uwadze, że Operator został pozbawiony możliwości wprowadzenia zmian w tym postanowieniu przed zawarciem Umowy, a treść tego postanowienia została narzucona przez OSD. Bezpodstawne jest zatem twierdzenie Prezesa UKE, jakoby postanowienie było prawidłowe z tej przyczyny, że znajduje się w zawartej Umowie.
- ❖ **Część V ust. 10 Umowy stanowi o tym, że:**

*Strony dołożą wszelkich starań, aby wszelkie spory wynikające z realizacji Umowy rozwiązać polubownie w ciągu 30 dni od dnia powstania sporu. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia w terminie określonym w zdaniu poprzedzającym, Strony poddadzą spór rozstrzygnięciu przez sąd powszechny właściwy dla siedziby OU.*

Operator domagał się zmiany tego postanowienia w ten sposób, aby strony, w przypadku powstania sporu wynikającego z realizacji Umowy, poddały go rozstrzygnięciu przez sąd powszechny właściwy dla siedziby powoda. Aktualne postanowienie uprzywilejowuje OSD i pomija kompetencje Prezesa UKE. Przy czym należy mieć na uwadze, że Operator został pozbawiony możliwości wprowadzenia zmian w tym postanowieniu przed zawarciem Umowy, a treść tego postanowienia została narzucona przez OSD. Bezpodstawne jest zatem twierdzenie Prezesa UKE, jakoby postanowienie było prawidłowe z tej przyczyny, że znajduje się w zawartej Umowie.



❖ **Punkt 6 Załącznika nr 7 stanowi, że:**

*Prace OK na liniach SN.*

*OSD wskaże, z podanych poniżej, obowiązujące na obszarze jego działania technologie wykonywania prac:*

*a) w technologii prac pod napięciem (PPN); prace w technologii PPN mogą wykonywać osoby zweryfikowane przez OSD (posiadające stosowne uprawnienia i upoważnienia), spełniające warunki określone w instrukcjach/procedurach PPN obowiązujących u danego OSD i instrukcjach PPN obowiązujących w OK, które zostały zaakceptowane przez OSD do stosowania;*

*lub*

*b) w wyjątkowych sytuacjach, w przypadku braku możliwości wykonania pracy przy załączonej linii, dopuszcza się wykonanie prac w oparciu o Instrukcję organizacji bezpiecznej pracy przy urządzeniach energetycznych w OSD.*

Brak jest zaś jakichkolwiek podstaw do tego, aby to OSD decydował o tym, w jakiej technologii Operator ma wykonywać prace na słupach SN. Technologia, jaką ma zastosować Operator, będzie zależna od tego, w jakiej odległości od istniejących przewodów elektroenergetycznych będzie podwieszał swoje kable. Nie jest zatem zrozumiałe przyznanie OSD decyzyjności w tym zakresie. Omawiane postanowienie sugeruje zaś, że OSD zamierza wymagać od Operatora stosowania innych technologii prac, niż te, które powinny mieć zastosowanie w świetle obowiązujących przepisów prawa - co jest niedopuszczalne.

Przy czym należy mieć na uwadze, że Operator został pozbawiony możliwości wprowadzenia zmian w tym postanowieniu przed zawarciem Umowy, a treść tego postanowienia została narzucona przez OSD. Bezpodstawne jest zatem twierdzenie Prezesa UKE, jakoby postanowienie było prawidłowe z tej przyczyny, że znajduje się w zawartej Umowie.

❖ **punkt 13 Załącznika nr 7 stanowi, że:**

*Kable telekomunikacyjne i Kable abonenckie w wykonaniu napowietrznym należy projektować wyłącznie w ten sposób aby pozostawić dostęp do przewodów roboczych na szerokość co najmniej 90 stopni w celu zapewnienia dostępu do przewodów roboczych linii dla służb technicznych OU. W przypadku gdy obiekt budowlany przyłączony jest do sieci elektroenergetycznej przyłączem napowietrznym to Kabel abonencki w wykonaniu napowietrznym do tego obiektu budowlanego należy wykonać pod przyłączem energetycznym.*

Jak widać, punkt ten stanowi, iż należy zachować co najmniej 90 stopni od przewodów energetycznych przy podwieszaniu - co w rezultacie oznacza, że z jednego słupa możliwe jest podłączenie maksymalnie dwóch abonentów (z przodu i z tyłu słupa). Wprowadzone ograniczenie nie jest zasadne i nie ma oparcia w Decyzji ramowej. Przy czym należy mieć na uwadze, że Operator został pozbawiony możliwości wprowadzenia zmian w tym postanowieniu przed zawarciem Umowy, a

treść tego postanowienia została narzucona przez OSD. Bezpodstawne jest zatem twierdzenie Prezesa UKE, jakoby postanowienie było prawidłowe z tej przyczyny, że znajduje się w zawartej Umowie.

### **1. Umożnienie postępowania - normy branżowe**

W Projekcie Decyzji Prezes UKE wskazuje, iż nie jest organem właściwym dla rozpoznania wniosku o zmianę Umowy w zakresie obowiązku stosowania przez Operatora, przy realizacji i eksploatacji infrastruktury i sieci telekomunikacyjnych, norm branżowych, dedykowanych sieciom elektroenergetycznym. Tymczasem, Prezes UKE w Decyzji ramowej jednoznacznie wskazał, iż konieczność stosowania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązujących u OSD, wewnętrznych instrukcji i norm dotyczących elektroenergetycznych linii napowietrznych, ma dyskryminujący charakter i stanowi zobowiązanie nadmierowe wobec powszechnie obowiązujących przepisów prawa.

Przykładowo, w Decyzji ramowej Prezes UKE przesądził, iż warunki dostępu narzucane przez OSD przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, w tym między innymi:

*konieczność stosowania obowiązujących u PGE Dystrybucja instrukcji i norm dotyczących elektroenergetycznych linii napowietrznych*

- nie wypełniają przesłanek zawartych w art. 22 ust. 1 Ustawy, bowiem są nieproporcjonalne i dyskryminacyjne, co w konsekwencji stanowi działanie niezgodne z Ustawą. Zasadnie tut. Organ w Decyzji ramowej nie przewidział obowiązku stosowania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych instrukcji, przepisów, standardów technicznych oraz norm dotyczących elektroenergetycznych linii napowietrznych, ograniczając się do stwierdzenia, że wykonanie i eksploatacja infrastruktury telekomunikacyjnej nie mogą naruszać obowiązujących w tym zakresie przepisów powszechnie obowiązującego prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę, nie sposób przyznać Prezesowi UKE racji, iż nie jest on właściwy do zajęcia się zmianą Umowy w analizowanej części oraz, że nie ma kompetencji w przedmiocie określenia techniczno-budowlanych warunków dostępu. Operator nie oczekuje, iż tut. Organ określi specjalistyczne wytyczne budowy, remontu, demontażu, modernizacji oraz napraw infrastruktury na słupach elektroenergetycznych OSD albo, że określi omawiane kwestie w sposób odbiegający od obowiązujących przepisów prawa. Operator oczekuje, iż Prezes UKE, jako organ regulacyjny w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych, udzieli mu ochrony prawnej i wypełni swoje ustawowe zadania, przez które Operator rozumie zmianę warunków technicznych dostępu uregulowanych w Umowie i doprowadzenie do ich zgodności z obowiązującymi przepisami prawa. Tut. Organ w wydawanych decyzjach indywidualnych powinien przeciwdziałać praktykom OSD, polegającym na stosowaniu nieuzasadnionych bądź nieproporcjonalnych wymogów w zakresie technicznych, prawnych, organizacyjnych i finansowych aspektów udostępniania słupów elektroenergetycznych - analogicznie, jak miało to miejsce w przypadku wydania

Decyzji ramowej. Oczekiwanie Operatora jest także zgodne z art. 22 ust. 1 Ustawy, który stanowi, iż:

*Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu.*

Jak widać, tut. Organ na mocy Ustawy zobowiązany jest do zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu. Z tego obowiązku Prezes UKE nie wywiązał się w Projekcie Decyzji.

Zwracam także uwagę, że Prezes UKE, określając w Decyzji ramowej warunki zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej w zakresie słupów elektroenergetycznych linii niskiego i średniego napięcia dla OSD, wyłączył możliwość stosowania przez OSD wewnętrznych instrukcji i norm dotyczących elektroenergetycznych linii napowietrznych, nie mających statusu powszechnie obowiązującego prawa (tj. nieujętych w katalogu źródeł prawa, określonym w przepisach Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.). Z uwagi na powyższe, tym bardziej zasadnym jest pozostanie w tej interpretacji całkowicie konsekwentnym i wprowadzenie analogicznych warunków dostępu w tej sprawie.

## **2. Właściwość Prezesa UKE**

Operator nie zgadza się z tut. Organem co do tego, iż Prezes UKE nie jest upoważniony do określenia warunków dostępu do infrastruktury technicznej OSD w zakresie aspektów techniczno-budowlanych, w tym sposobu prowadzenia prac, mających na celu wykonanie sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej z wykorzystaniem infrastruktury technicznej. Przyjęcie powyższej optyki powodowałoby, iż aktualne warunki rynkowe dostępu do słupów, ukształtowane przede wszystkim postanowieniami Decyzji ramowej oraz:

- ❖ decyzji Prezesa UKE z dnia 12 lutego 2021 r. nr DR.WIT.6082.5.2019.196;
- ❖ decyzji Prezesa UKE z dnia 12 lutego 2021 r. nr DR.WIT.6082.4.2019.185;
- ❖ decyzji Prezesa UKE z dnia 12 lutego 2021 r. nr DR.WIT.6082.2.2019.182;
- ❖ decyzji Prezesa UKE z dnia 12 lutego 2021 r. nr DR.WIT.6082.1.2019.192

- byłyby co najmniej w części bezprzedmiotowe - jako że w myśl obecnego stanowiska Prezesa UKE, Organ ten miałby nigdy nie być uprawniony do ich ustalenia.

Przypomnę, iż w powyżej powołanych decyzjach, Prezes UKE określił m.in., że:

- ❖ instalacja infrastruktury telekomunikacyjnej na słupach elektroenergetycznych jest możliwa po spełnieniu określonych prawem wymagań bezpieczeństwa w zakresie odległości, w jakich mogą zostać zainstalowane kable telekomunikacyjne;
- ❖ przedsiębiorca telekomunikacyjny, który korzysta ze słupów elektroenergetycznych, jest zobowiązany do ponoszenia kosztów z tytułu ewentualnych wyłączeń napięcia linii

elektroenergetycznych napowietrznych nN i SN na czas usuwania awarii infrastruktury telekomunikacyjnej;

- ❖ właściwy OSD i przedsiębiorca telekomunikacyjny mają obowiązek wzajemnej współpracy i przekazywania informacji o działaniach mogących mieć wpływ na funkcjonowanie każdej z tych infrastruktur;
- ❖ przedsiębiorca telekomunikacyjny zobowiązany jest prowadzić wszelkie prace wymagające dostępu do słupów elektroenergetycznych w sposób jak najmniej uciążliwy dla OSD oraz niepowodujący ograniczeń w funkcjonowaniu sieci elektroenergetycznej;
- ❖ podczas usuwania awarii infrastruktury telekomunikacyjnej zapewnienie ciągłości świadczenia usługi dystrybucji energii elektrycznej stanowi priorytet.

Prezes UKE określił w decyzjach uniwersalną procedurę dostępu do infrastruktury technicznej w zakresie słupów, co przyczyniło się do wyeliminowania wielu niekorzystnych praktyk OSD, utrudniających wcześniej taki dostęp. Powyższe możliwe było między innymi dzięki ustaleniu przez Prezesa UKE problemów napotykanym przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych - których źródłem były praktyki poszczególnych OSD – a które między innymi dotyczyły technicznych aspektów budowy, remontu, demontażu, modernizacji oraz napraw infrastruktury na słupach elektroenergetycznych. Potwierdza to sam Prezes UKE, który na 25 stronie Decyzji ramowej, wprost wskazuje, z jakimi ograniczeniami spotykali się poszczególni przedsiębiorcy telekomunikacyjni, którzy chcieli uzyskać dostęp do podbudowy słupowej:

- ❖ *kwalifikacje prac przy budowie Infrastruktury jako prace pod napięciem;*
- ❖ *wymóg inwentaryzacji oraz dokonania obliczeń wytrzymałościowych;*
- ❖ *utrudnienia w dostępie do słupów elektroenergetycznych SN lub odmowa ich udostępnienia;*
- ❖ *ograniczenia w zakresie technologii kabli.*

Równocześnie, Prezes UKE powyższe bariery zakwalifikował jako:

*Nieuzasadnione bądź nieproporcjonalne wymogi OSD w zakresie technicznych aspektów udostępniania słupów elektroenergetycznych na cele związane z podwieszaniem sieci telekomunikacyjnej [...].*

Głównym celem wydania Decyzji ramowej było wyeliminowanie różnic w ustalaniu warunków technicznych i prawnych dostępu do słupów przez właścicieli słupów (np. odmowa udostępniania słupów elektroenergetycznych SN) i wprowadzenie rozwiązań, które staną się standardem dla całego rynku. Osiągnięcie tego celu nie byłoby możliwe, gdyby Prezes UKE ograniczył się wyłącznie do analizy ogólnych kwestii związanych z ustaleniem zasad dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej i nie wypowiedział się w kwestiach technicznych dostępu.

Prezes UKE w Decyzji ramowej uregulował zagadnienia związane z projektowaniem, instalowaniem, remontowaniem oraz utrzymaniem infrastruktury telekomunikacyjnej na słupach elektroenergetycznych, a zatem tutaj. Organ regulował uprzednio – także w decyzjach podanych wyżej - zagadnienia techniczno-budowlane korzystania ze słupów. Prezes UKE w Decyzji ramowej określił, iż współpraca na linii przedsiębiorcy telekomunikacyjni – OSD powinna opierać się na podstawie przepisów prawa, a nie ogólnie i arbitralnie narzuconych przez OSD wytycznych i wymogów. Określenie analogicznych zasad - z tą różnicą, iż zasady te dotyczyć będą konkretnych postanowień umownych a nie ogólnych warunków dostępu - mieści się zatem w zakresie kompetencji Prezesa UKE.

### **3. Brak wskazania organu właściwego do rozpoznania sprawy**

Prezes UKE twierdzi, iż nie ma przepisu prawa materialnego, który upoważniłby ten Organ do określenia warunków dostępu do infrastruktury technicznej operatora sieci będącego podmiotem wykonującym zadania z zakresu użyteczności publicznej (w tym przypadku OSD) w zakresie aspektów techniczno-budowlanych, w tym sposobu prowadzenia prac mających na celu wykonanie sieci telekomunikacyjnej lub infrastruktury telekomunikacyjnej z wykorzystaniem infrastruktury technicznej. Jak Operator wykazał w niniejszym stanowisku konsultacyjnym, twierdzenie to nie znajduje oparcia w stanie prawnym, jak i faktycznym sprawy.

Niezależnie od powyższego, wskazuję, iż Prezes UKE podał, że organem właściwym do rozstrzygnięcia sporów związanych ze sprawami gospodarczymi (sprawami ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej) są sądy powszechne. Zdanie to zdaje się sugerować, iż Prezes UKE uznał, że w zakresie, w jakim umorzył postępowanie, Wnioskodawca powinien poszukiwać ochrony prawnej przed sądem powszechnym. Prezes UKE nie określił jednak, na jakiej podstawie prawnej i w jakim postępowaniu taka ochrona prawna miałaby zostać Operatorowi udzielona. Z pewnością podstawy tej nie może stanowić Część V ust. 10 Umowy, który stanowi, że:

*Strony dołożą wszelkich starań, aby wszelkie spory wynikające z realizacji Umowy rozwiązać polubownie w ciągu 30 dni od dnia powstania sporu. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia w terminie określonym w zdaniu poprzedzającym, Strony poddadzą spór rozstrzygnięciu przez sąd powszechny właściwy dla siedziby OU.*

Postanowienie to wskazuje wyłącznie, że strony Umowy, w pierwszej kolejności zobowiązane są do rozstrzygnięcia sporów polubownie. Dopiero, w przypadku nieosiągnięcia porozumienia w terminie określonym w Umowie, strony uprawnione są do oddania sporu pod rozstrzygnięcie sądu powszechnego. Innymi słowy, Część V ust. 10 Umowy nie może stanowić materialnej podstawy prawnej wytoczenia powództwa/wszczęcia postępowania nieprocesowego. W tym miejscu należy ponadto zwrócić uwagę na regulację art. 66 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, zgodnie z którym:



*[...] gdy z podania wynika, że właściwym w sprawie jest sąd powszechny, organ, do którego podanie wniesiono, zwraca je wnoszącemu.*

Wnioskodawca w niniejszym postępowaniu domaga się zmiany Umowy, a nie rozstrzygnięcia sporu gospodarczego, związanego ze stosunkiem cywilnym pomiędzy stronami Umowy. Organem właściwym do rozstrzygnięcia sprawy w zakresie zmiany Umowy byłby sąd powszechny jedynie w sytuacji, w której nastąpiłaby nadzwyczajna zmiana okoliczności związanych z wykonaniem Umowy. Taki przypadek reguluje art. 357<sup>1</sup> ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny. W przedmiotowej sprawie sytuacja opisana w tym przepisie nie wystąpiła. „Spór” stron w tej sprawie nie koncentruje się także wokół zagadnień związanych z odpowiedzialnością kontraktową, wynagrodzeniem, niewykonaniem / nienależytym wykonaniem Umowy.

Podstawą zmiany umowy o dostępie jest wyłącznie art. 24a w zw. z art. 19 i art. 21-24 Ustawy. Ustawodawca kompetencje do zmiany umowy o dostępie do słupów zastrzegł wyłącznie na rzecz Prezesa UKE, który władny jest wprowadzić do kontraktu zmiany w drodze decyzji, jeżeli:

- ❖ OSD odmawia zawarcia aneksu do Umowy;
- ❖ nie dojdzie do zawarcia aneksu do Umowy w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku strony przez drugą ze stron.

Przesłanki określone w przepisach Ustawy ziściły się w tej sprawie, w związku z czym tut. Organ nie może samodzielnie zwolnić się ze swoich zobowiązań określonych w Ustawie – a przede wszystkim nie może, zwłaszcza w demokratycznym państwie prawa, pozbawić Wnioskodawcy prawa do zwrócenia się do Prezesa UKE o udzielenie ochrony prawnej, jakie to prawo przyznają Wnioskodawcy przepisy Ustawy - i bezpodstawnie uznać się za niewłaściwego do merytorycznego rozpoznania wniosku o zmianę Umowy.

#### **4. Naruszenie zasady pewności prawa, zasady praworządności i zasady pogłębiania zaufania**

Prezes UKE, wydając Projekt Decyzji, naruszył art. 14 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (dalej: **Prawo przedsiębiorców**), zgodnie z którym organ bez uzasadnionej przyczyny nie odstępuje od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Powyższe oznacza, iż tut. Organ winien określić warunki dostępu w sposób analogiczny, jak ustalony przez Prezesa UKE w podobnych przypadkach, jak również sformułować poszczególne postanowienia Umowy w sposób tożsamy, jak określony w funkcjonujących na rynku decyzjach Prezesa UKE.

Prezes UKE naruszył w/w zasadę, wydając Projekt Decyzji, który - w przeciwieństwie do Decyzji ramowej - odmawia wydania rozstrzygnięcia w zakresie technicznych warunków dostępu. Decyzja ramowa ułatwia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym uzyskanie dostępu do podbudowy słupowej linii elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia, stanowiących

własność OSD, w celu budowy przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych napowietrznych telekomunikacyjnych linii kablowych. Celu tego nie spełnia wydany przez Prezesa UKE Projekt Decyzji. Częściowe umorzenie postępowania umożliwi OSD między innymi:

- ❖ wymaganie od Wnioskodawcy przestrzegania wewnętrznych przepisów BHP, wytycznych, regulaminów oraz norm dotyczących elektroenergetycznych linii napowietrznych - niezależnie od tego, że Wnioskodawca ponosi w tym zakresie odpowiedzialność wobec właściwych organów oraz tego, że Wnioskodawca nie wykonuje prac na elektroenergetycznych liniach napowietrznych, a jedynie podwiesza kable na podbudowie słupowej;
- ❖ zobowiązanie Wnioskodawcy do stosowania postanowień *Instrukcji organizacji bezpiecznej pracy przy urządzeniach energetycznych*, jaką OSD wprowadził do stosowania w swoim przedsiębiorstwie, pomimo tego, iż Wnioskodawca prowadzi własne przedsiębiorstwo i brak jest podstaw do tego, aby narzucać mu obowiązek stosowania dokumentacji wprowadzonej na wewnętrzne potrzeby w innym przedsiębiorstwie;
- ❖ narzucanie Wnioskodawcy technologii prowadzenia prac na słupach, a w przypadku prac na słupach SN, prowadzenia prac wyłącznie w technologii prac pod napięciem albo przy wyłączonym napięciu, bez względu na okoliczności danego stanu faktycznego oraz bez względu na to, jaka odległość od przewodów roboczych zostanie zachowana przy tym podwieszeniu, pomimo tego, iż prace te powinny być wykonywane zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Energii w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy urządzeniach energetycznych z dnia 28 sierpnia 2019 r. Przepisy te wyraźnie precyzują to, kiedy dochodzi do prac pod napięciem;
- ❖ narzucanie sztywnych wartości minimalnej odległości pionowej od istniejących przewodów roboczych, jakie mają zostać zachowane przy podwieszeniach kabli telekomunikacyjnych na słupach OSD, pomimo tego, iż wartości te nie mają swojego oparcia w przepisach powszechnie obowiązującego prawa (nie określa ich żaden z przepisów).

Tym samym, w przedmiotowej sprawie nie został zrealizowany wymóg zapewnienia zasady pewności prawa, albowiem Prezes UKE nie ukształtował warunków dostępu w sposób zasadniczo podobny do tych, jakie są ustalone w analogicznych sprawach<sup>1</sup>. Powyższe działanie jest sprzeczne z ideą wprowadzenia zasady pewności prawa w sferze jego stosowania. W uzasadnieniu do projektu ustawy Prawo przedsiębiorców w zakresie art. 14 wskazane jest, iż:

<sup>1</sup> Podobnie S. Piątek, *Prawo Telekomunikacyjne. Komentarz*, C.H. Beck, Warszawa 2019 Legalis.

*[...] konstytucyjna zasada pewności prawa oznacza nie tyle stabilność przepisów prawa – którą na dłuższą metę trudno jest przecież osiągnąć, zwłaszcza w tak dynamicznym obszarze, jak działalność gospodarcza – co raczej możliwość przewidywania działań organów państwa i związanych z nimi zachowań obywateli. Przewidywalność działań organów państwa gwarantuje zaufanie do prawodawcy i do stanowionego przez niego prawa oraz zaufanie do podmiotów stosujących prawo. Z drugiej wszakże strony bezpieczeństwo prawne jednostki może niekiedy pozostawać w kolizji z innymi wartościami, których realizacja wymaga wprowadzenia zmian do systemu prawnego lub wprowadzenia zmian w utrwalonej praktyce interpretacyjnej lub praktyce rozstrzygania spraw. Przy czym jednostka ma prawo oczekiwać, że powyższe zmiany wprowadzane przez władze publiczne nie zmienią sytuacji na jej niekorzyść w sposób arbitralny i całkowicie dowolny.<sup>2</sup>*

Tym samym, legislator wprost wyłączył możliwość kształtowania przez organy władzy publicznej treści obowiązujących norm oraz praktyki ich stosowania w sposób dowolny, przez pryzmat celów własnych, które organy te wyznaczały sobie w sposób dowolny. Art. 14 Prawa przedsiębiorców nakłada na organy władzy publicznej obowiązek, zgodnie z którym wszelkie odstępstwa organu od utrwalonej praktyki orzeczniczej w takim samym stanie faktycznym i prawnym muszą mieć swoją przyczynę, która jest obiektywnie, a nie co istotne subiektywnie, zasadna.

Podsumowując, sformułowana w art. 14 Prawa przedsiębiorców zasada pewności prawa:

*[...] stanowi realizację postulatu przewidywalności działań władzy publicznej i ma zapobiec działaniom organów administracji publicznej, które polegają na zmienności poglądów prawnych wyrażonych w rozstrzygnięciach, wydanych na tle takich samych stanów faktycznych, ze wskazaniem tej samej podstawy prawnej decyzji. Oznacza to, że organ administracji publicznej nie może odstąpić od dotychczasowej, utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw.<sup>3</sup>*

Organ - co prawda - może dokonać zmiany oceny prawnej, niemniej jednak, zmiana ta nie może być wynikiem dowolności organu i naruszenia obowiązujących przepisów prawa.

Prezes UKE, ignorując w wydanych przez siebie rozstrzygnięciach swoje obowiązki ustawowe, narusza nie tylko w/w art. 14 Prawa przedsiębiorców, ale również ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego - między innymi art. 6 (który stanowi, iż organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa) oraz art. 8 § 2 (zgodnie z którym organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym).

#### **IV. Podsumowanie**

Konsultowany Projekt Decyzji nie usuwa najistotniejszych problemów związanych z realizacją i wykładnią Umowy. Z tego względu wyrażam przekonanie, iż Prezes UKE nie zbadał

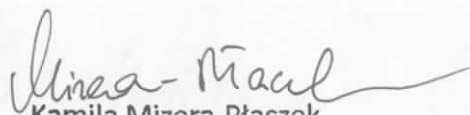
<sup>2</sup>Uzasadnienie projektu ustawy – Prawo przedsiębiorców, Druk sejmowy VIII kadencji Nr 2051, s. 31–32

<sup>3</sup>K. Kokocińska, *Gwarancyjny charakter zasad prawa – rozważania na tle ustawy – Prawo przedsiębiorców* [w]: *Prawo przedsiębiorcy*, pod red. R. Blicharz i A. Powołowski, dostęp w systemie Legalis.

kompleksowo wszystkich okoliczności sprawy oraz zastosował rozwiązania, które finalnie będą utrudniać realizację praw Operatora, wynikających z przepisów Ustawy. Przy ustaleniu proponowanego kształtu Projektu Decyzji tutaj. Organ nie wziął pod uwagę interesu użytkowników sieci telekomunikacyjnych, jak również potrzeby rozwoju nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej i promowania nowoczesnych usług telekomunikacyjnych. Rozwój infrastruktury i związany z nim rozwój konkurencyjnego rynku telekomunikacyjnego są korzystne dla użytkowników końcowych. Wymagają jednak, aby Operator mógł na dogodnych warunkach korzystać z podbudowy słupowej.

Mając na uwadze powyższe, Operator zwraca się do tutaj. Organu z żądaniem zmiany Projektu Decyzji i wydania decyzji zgodnej z Wnioskiem Operatora. Zaproponowane w niniejszym stanowisku zmiany należy uznać za uzasadnione i konieczne, aby decyzja spełniała wymogi przewidziane przepisami Ustawy.

Wnoszę zatem o dokonanie odpowiednich zmian Projektu Decyzji poprzez uwzględnienie uwag Wnioskodawcy w ostatecznej treści rozstrzygnięcia.



Kamila Mizera-Płaczek  
radca prawny

Kamila Mizera-Piasek  
rodzaj prawny